opportunity of discussing the same on the floor of this House, nor are we allowed to express our opinion about it. But in the meantime I understand that two Ministers have gone, one on each side, to represent their views on the S.R.C. Report. I want a clarification from the Government regarding the delay in giving the S.R.C. Report, and in what capacity the two Ministers have gone, and whether they have gone to express their personal views on the S.R.C. Report.

10 A.M.

Sri M. MADIAH (Nanjangud—Scheduled Castes).—Sir, the Kannada translations are more difficult than the English copy. I therefore request that an English copy as well as a Kannada copy may kindly be got printed and supplied to each member.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಕೇಂದ್ರದ ಹೋಮ್ ಮಿನಿಸ್ಟರವರಿಂದ ನಮ್ಮ ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರಿಗೆ ಮೆಸೇಜ್ ಬಂದಿತ್ತು, ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮೆಸೇಜ್ ಬಂತು. ಅವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ವಿನಾ ಸ್ವಂತ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಎಸ್.ಆರ್.ಸಿ. ವರದಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಬೇಕು. ಇದರ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿರಬಹುದು, ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ತಲುಪಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಭಾಷಾಂತರಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ (ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ).—ಖಾಸಗಿ ವ್ಯಾಪಾರಗಾರರು ಅದನ್ನು ಮುದ್ರಣಮಾಡಿಸಿ ಮಾರಾಟಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನೂ ಮಾಡಿಸದೇ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ನಾವು ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರತಿಗಳು ಬರಬೇಕು. ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಬೇರೆ ಖಾಸಗಿಯವರು ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಜಾಗ್ರತೆ ಅದರ ಚರ್ಚೆಯಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆಸುವುದಕ್ಕೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಯಾವಾಗ ಚರ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಹುದು, ಯಾವಾಗ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸೋಮವಾರ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ (ಟಿ. ನರಸೀಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧವೀರಪ್ಪನವರಿಗೂ ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರಿಗೂ ಎಸ್.ಆರ್.ಸಿ. ವರದಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏಕಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು.

Mr. SPEAKER.—I do not think the Hon'ble Minister will be in a position to answer that question.

Sri J. MOHAMED IMAM.—He said one on each side.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise and meet again at 10-30 A.M.

The House rose for Lunch at Five Minutes past Ten of the Clock and met again at Thirty-five minutes past Ten of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair.]

SECOND FIVE-YEAR PLAN OF MYSORE.

Motion to consider.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—Sir, I beg to move:

> "That the Second Five-Year Plan of Mysore be taken into consideration."

I may submit, Sir, that copies of the Plan have been distributed to all the Hon'ble Members and a preface has been given to indicate in particular the details of what it seeks to achieve. In order to give further information for a proper study of the Plan, I wish to submit as follows.

Planning to-day has become almost a permanent feature of Indian economy. Successive Five-Year Plans have been envisaged by the Central Government through the Planning Commission to ensure economic self-sufficiency of the Nation; but, so far as Mysore is concerned, planning is not a new activity in the State. Over several decades the administration of the State took keen interest to promote the well-being of the people and as a result, the Government constituted as far back as 1911 "Economic Conference" to devote continuously their attention to the problems of economic development of the State. Therefore, Mysore stands as an unique example of being the only Government which initiated an organisation for planning the economic development of the State. For nearly 45 years, continuous attention has been given to the problem of economic development of the State and the

(SRI A. G. RAMACHANDRA RAO.)
happiness and well-being of the people has been accelerated.

The Government of Mysore had taken steps as early as 1943 to revive the Economic Conference so that there may be a full-fledged organisation to tackle the problems of post-war development in an effective manner. 208 schemes were formulated at a total cost of Rs. 48·99 crores and the Committee for Co-ordination and Finance approved 174 schemes at a cost of Rs. 28·6 crores in the year 1946 and these development schemes were under various stages of progress when the First Five-Year Plan of Mysore for Rs. 36·6 crores was drawn up at the request of the Planning Commission in the year 1950-51. A good number of the schemes of the First Five-Year Plan were the continuation of the schemes drawn up for post-war development.

The size of the First Five-Year Plan for Mysore was to begin with Rs. 36·6 crores. With the integration of Bellary in Mysore the District Plans of Bellary District at a total cost of Rs. 6·5 crores were added on to the State Plan. In order to step up the outlay in the Plan period in the public sector, the Planning Commission made an additional lump-sum provision for new works in 1953 and requested the State Government to revise the outlay in the Plan of the State. Further, in order to afford some relief to the unemployment situation that faced the country during 1953-54, the Planning Commission agreed to expand the size of the All-India Plan to the extent of Rs. 150 to 175 crores. The Government of Mysore took this opportunity to make use of the additional assistance of Rs. $3\frac{1}{2}$ crores in the shape of loans for stepping up the phased progress of the Bhadra and Nugu Reservoir Projects and the expansion of the Porcelain Factory and obtained assistance for developing cottage and small scale industries with a view to relieving the unemployment situation in Mysore State. So, the total magnitude of the Five-Year Plan of Mysore is of the order of Rs. 47·99 or 48 crores.

The progress in implementing the First Plan has been very satisfactory. Except a few schemes relating to Irrigation and Power and one under Industry which will not be completed before the completion of the First Five-Year Plan and will be continued during the Second Plan period, most of the other schemes included in the First Plan will be completed by the end of March 1956.

During the first four years of the Plan, we have spent nearly a sum of Rs. 32 crores. Taking into consideration the budgeted outlay on the Plan during the current year of Rs. 12·80 crores on all development schemes, the expenditure during 1951-56 would amount to Rs. 44·80 crores.

Apart from the schemes under the State Plan, certain schemes solely or partly financed by Central Government were taken up for implementation in the State during the First Plan period. The expenditure on these schemes would be as follows :—

	Estimated Expenditure (Rupees in lakhs)
1. The Mysore Iron and Steel Works ...	172·07
2. The Rural Community Project ...	55·51
3. National Extension Service Scheme ...	142·50
4. The National Malaria Control Scheme ...	11·15
5. The Key Village Farms	1·36
6. Establishment of Primary Schools and Social Education Centres to relieve unemployment probem ...	8·24
7. Local Development Works ...	55·80
Total ...	446·63

As this expenditure was not provided for in the State's First Five-Year Plan, these are not booked against the State Plan. It is, however, necessary to take into consideration the expenditure on these items also to get a correct picture of development in the State during the First Five-Year Plan.

The Planning Commission, Government of India, requested the State

Government in the year 1954 to draw up the plans of further development in the State for the Second Plan period; but they did not indicate the size of the Plan either for India or for any State. As the Planning Commission did not indicate the financial allotment to this State for the Second Five-Year Plan period it was not possible to adjust the Plan to any definite financial allotment in the initial stages. The plans were prepared on the basis of felt physical needs keeping specific physical targets in view. The State Government requested all the Heads of Development Departments to prepare the schemes for the Second Five-Year Plan. The Heads of Departments have sponsored schemes of their respective Departments and the size of the Plan as per schemes of the several Development Departments was Rs. 251·72 crores. This Draft Second Five-Year Plan of Mysore was considered by the State Advisory Board for Planning and Development which selected schemes costing Rs. 175 crores for inclusion in the Plan. The representatives of the State had discussions with the Planning Commission at New Delhi on 1st and 3rd October 1955. After these discussions, the Planning Commission have intimated the size of the Plan for Mysore as Rs. 84·73 crores as noted below:

	Rs. in crores
(a) 1. Agriculture and Rural Development. ...	10·50
Panchayets ...	...
2. N.E.S. and Community Projects ...	4·00
(b) 1. Irrigation ...	16·00
2. Power ...	22·50
(c) Industry ...	7·23
(d) Transport ...	5·00
(e) Social Services:	
1. Education ...	8 00
2. Medical and Public Health ...	5.00
3. Backward Classes, Scheduled Tribes and Classes ...	2·00
4. Social Welfare ...	0·25
5. Labour and Labour Welfare ...	0·25
6. Housing ...	3·00
(f) Miscellaneous ...	1·00
Total ...	84·73

The Planning Commission have kept the following schemes outside the State Plan:—

1. Development of the Mysore Iron and Steel Works, Bhadravati,
2. Urban Water Supply and Sanitation,

as these are to be included in the Plans of the appropriate Ministries of the Central Government though executed by the State Government.

The financial resources available for implementation of any Plan decide ultimately the size of the plan. While the financial target now fixed may appear too small when compared with the schemes on hand, a correct and full picture can be got only by comparing the size of the Plan with the financial resources of the State available for implementing the Plan.

RESOURCES FOR THE SECOND PLAN.

The following is the forecast of resources for the Plan period on the basis of existing Revenue and Expenditure:—

Revenue Account:

	Rs. in crores
Total Receipts ...	77·66
Total Expenditure ...	88·95
Deficit ...	—11·29

Outside Revenue Account:

Incomings ...	20·80
Outgoings ...	21·86
Deficit ...	—1·06

The overall deficit of —12·35 crores is mainly due to (1) tapering off of the guaranteed amount under Revenue Gap (Rs. 5 crores) and (2) commitments on account of the First Plan, including increased debt charges (Rs. 10 crores). It is expected that a sum of about Rs. 15 crores may be raised by public borrowing during the Plan period. Allowing for debt charges on this, a net sum of Rs. 13 crores is expected to become available which will roughly cover the overall deficit of Rs. 12·35 crores. The entire resources required for the Plan have therefore to be obtained from the Centre as grants and

(SRI A. G. RAMACHANDRA RAO.)
loans and for the most part in the form of the latter. Internal resources have however to be properly assessed and developed.

The spill-over into the Second Plan from the First Plan is likely to be of the order of Rs. 14·67 crores. The expenditure to be incurred during the Second Plan period on the Community Project and National Extension Service Blocks started during the First Plan has not been shown as spill-over, as the Planning Commission has definitely instructed that the entire expenditure on Community Project and National Extension Service should be shown under the Second Plan. The book distributed to the Hon'ble Members contains details of the several schemes included in the Plan, the targets proposed to be achieved and the cost of each scheme.

I would like to mention the broad outline of the schemes of some of the departments:—

Agriculture.—34 schemes have been proposed in this group at an estimated cost of Rs. 94·96 lakhs for the five-year period under the Plan and a sum of Rs. 10·28 lakhs is expected to be forthcoming from the several commodity committees set up by the Government of India as additional amount for implementing the schemes. Researches and investigations for evolving improved varieties of seeds and for eradication of diseases and pests are being undertaken.

Food production:—10 schemes have been formulated under this group at a total cost of Rs. 332·08 lakhs for the five-year period. An additional production of 89,350 tons of cereals is expected to be achieved by implementing the schemes by the end of the Plan period. 5,000 wells will be given subsidy and power lines will be extended to 4,000 new irrigation wells 1,50,000 tons of fertilisers and 5,49,000 tons of compost are expected to be distributed to raiyats Distribution of 1,750 electrical and diesel oil pumpsets and Persian wheels is expected to be made among the raiyats.

Community Projects and National Extension Service.—98 National Extension Service Blocks and 44 intensive Development Blocks will be started during the Plan at a total cost of Rs. 654·80 lakhs. The sum of Rs. 400 lakhs has been only tentatively provided in the Plan and is subject to revision.

Warehousing and Marketing.—3 schemes have been included at a cost of Rs. 42·50 lakhs. Development of Regulated Markets, weights and measures and collection of agriculture statistics are provided for. 15 more Regulated Markets will be establised.

Animal Husbandry.—20 schemes have been formulated at a total cost of Rs. 92·08 lakhs for the five-year period for providing veterinary facilities and improvement of live-stock. 100 candidates will be deputed for training, and 46 candidates for post-graduate training in universities in India. 225 candidates will be trained as Stockmen and 200 as Veterinary Compounders. 30 existing Rural Veterinary Dispensaries will be upgraded and 50 new Rural Veterinary Dispensaries will be started during the Plan period. 40 Centres will be started for control of parasitic diseases. 10 Key-village Centres will be established. 2,000 layer farm for poultry development will also be started. 250 free-bulls will be distributed and premium will be given for a further number of 250 bulls.

Dairy Development.—4 schemes estimated at a cost of Rs. 42 lakhs have been included in the Plan. 2 Milk Supply Unions will be started for handling 300 mds. of milk daily in Bangalore and 250 mds. at Bhadravati. A buffalo dairy will be started at Kurikuppi.

Forests.—9 schemes will be taken up under this group at a total cost of Rs. 133·45 lakhs for the five-year period. 12,500 acres of waste lands will be brought under fuel plantation. Planting for Soil Conservation will be done on 74,000 acres of land. Industrial Plantation will be created on an extent of 1,000 acres and 1,500 acres will be planted with match-wood. 75 miles of forest roads will be formed and 60 quarters will be provided for the staff.

Fisheries.—4 schemes are included in the Plan at a cost of Rs. 15 lakhs. 20 Fishery development divisions will be

started for conservation and management of fisheries. 13 fish farms will be opened and one Fishery Aquarium will be started.

Co-operation.—8 schemes are included in the Plan at a cost of Rs. 133·30 lakhs. 400 large-sized Primary Co-operative Societies will be reorganised for issue of short-term loan of Rs. 830 lakhs and Rs. 75 lakhs of medium-term loan. 300 godowns will be constructed and 80 primary marketing societies will be reorganised.

Horticulture.—A scheme for development of fruits and vegetables will be taken up at a cost of Rs. 16·48 lakhs. 5,000 acres of private orchards will be started and 8 nurseries for propagation of Fruit seedlings will be opened.

Minor Irrigation.—3 schemes have been proposed for construction and improvement of minor irrigation works and channels under tanks and rivers and for restoration of tanks at a total cost of Rs. 165 lakhs. 750 tanks will be restored during next five years for assuring water supply to 25,000 acres. The other Minor Irrigation Schemes are expected to provide water to 32,000 acres. In addition to this separate provision for minor irrigation a sum of Rs. 250 lakhs out of the provision for National Extension Service and Community Project is expected to become available for minor irrigation works during the Plan period.

Irrigation Projects.—Seven Projects started during the First Plan will be completed and eight new projects will be taken up during the Plan period at a total cost of Rs. 1,740·79 lakhs. These schemes will provide irrigation facilities to 1,68,109 acres. The details of these schemes are given on page 111 of the printed book.

Power Projects.—In addition to 3 spill-over works, 9 schemes have been proposed in the Plan at a total cost of Rs. 2,250·00 lakhs. The first stage of Sharavati Valley Hydro-Electric Project will be taken up. 80 villages will be electrified and 300 towns and villages will be given power supply. 1,12,000 k.w. of power is expected to be generated.

Industry.—5 existing factories will be expanded and 2 Sugar Factories will be started and the State Finance Corporation will be established. A sum of Rs. 250 lakhs has been provided in this behalf. The expansion of the Transformer Section of the Government Electric Factory, the Mysore Implements Factory, the Government Soap Factory and the Central Industrial Workshop will be taken up to increase the present output.

Industrial Estates.—A sum of Rs. 50 lakhs is provided to establish an Industrial Estate in the State to grant financial facilities to those who are desirous of starting or developing industries for providing building, water and power at concession rates.

Village and Small Industries.—Six schemes have been formulated for development of cottage, village and home industries at a total cost of Rs. 153·28 lakhs and for the expansion of the Rural Industrialisation Scheme at a cost of Rs. 60 lakhs. Development of Textile Rural Industries at a total cost of Rs. 125·84 lakhs has also been provided for.

Sericulture.—Seven schemes are to be taken up at a total cost of Rs. 60·86 lakhs, to provide disease-free seedlings to sericulturists for improvement of sericultural industry, 5·85 lakhs of hill-reared basic seeds and 13·25 lakhs of foreign-reared seed cocoons and 960 lakhs of disease-free seeds are expected to be supplied during the five-year period.

Mines and Minerals.—Six schemes have been proposed at a total cost of Rs. 23·00 lakhs for exploitation of chromite deposits, manganese ore and other economic minerals and for development of soap-stone industry.

Roads.—Six schemes are included for development of roads at a total cost of Rs. 500 lakhs. Cement-concreting of 60 miles of roads, asphalting of 800 miles of roads, 300 miles of new minor roads and improvement of 500 miles of roads are provided for. 7 big bridges and 20 minor bridges will be taken up.

Education.—Forty-one schemes for General Education have been formulated at a total cost of Rs. 545 lakhs.

(SRI A. G. RAMACHANDRA RAO.)

2,250 new schools will be started and 4,00,000 additional pupils brought into existing and new Primary Schools. 2,000 Primary Schools will be converted into Basic Schools. Employment of 7,750 teachers will result from the Plan under Primary Education. 25 new High Schools and 10 Multi-purpose High Schools have also been provided for. Provision is also made for teaching vocational subjects in High Schools, training institutions for teachers, pre-primary education, visual education and library services. The number of students in Secondary Schools is expected to increase from 60,000 to 75,000 during the Plan period.

University.—Two schemes at a total cost of Rs. 58 lakhs have been provided for construction of buildings to the several colleges and providing laboratory equipment, furniture and other appurtenances to these colleges.

Technical Education.—Schemes for expansion of the seven existing Occupational Institutes in the State and for starting new institutes at a total cost of Rs. 74 lakhs have been included in the Plan. These institutions are expected to provide technical education to 2,250 students.

A sum of Rs. 52·50 lakhs is also provided for the development of Medical College, Bangalore, B. M. S. Engineering College, Bangalore, National Institute of Engineering, Mysore, Law College in Bangalore, and the School of Engineering, Bangalore.

Literary and Cultural Development.—Five schemes have been included at a total cost of Rs. 20 lakhs for undertaking cultural programme in 100 centres in the State, for grant of subsidies to such Institutions, and for encouragement to authors, artists, etc.

Academy of Dance, Drama and Music.—A sum of Rs. 10 lakhs is provided in the Plan for construction of a Central National Theatre in Bangalore and Theatres at the other District Headquarters.

Public Health.—Thirteen schemes have been formulated under this group at a total cost of Rs. 140·38 lakhs. 34 new Health Units will be started and 250 beds will be provided in the existing Units. The National Malaria Control Scheme will be continued and 20 Maternity aud Child Welfare Centres will be established. A Family Planning Centre and six District Laboratories have also been provided for.

Medical.—Fourteen schemes have been provided for in the Plan at a total cost of Rs. 61.38 lakhs for affording medical relief. 40 new Dispensaries will be opened and the bed strength in the Taluk Head-quarters Hospitals will be increased. The bed strength in District Hospitals will also be increased by 500. The bed strength in the S.D.S. Sanatorium, Bangalore, will be increased by 218 to 400. One hundred nurses will be trained as also 25 midwives and 25 compounders.

Ayurvedic and Unani Systems of Medicine.—Rs. 22.24 lakhs is provided for starting Research Station and for providing teaching staff for the College and equipment to Sri Jayachamarajendra Institute of Indian Medicine.

Rural Water Supply and Health and Sanitation.—A sum of Rs. 100 lakhs is provided for 4,027 wells to be sunk in villages, and a sum of Rs. 50 lakhs for providing drains in 833 villages.

Housing.—Three schemes are included at a total cost of Rs. 341·87 lakhs for providing industrial housing and housing for Low Income Groups and housing for Plantation Labour. 4,150 houses under the first item, 4,000 houses under the second item and 325 houses under the third item are proposed to be constructed.

Labour and Labour Welfare.—Eleven schemes have been proposed under this group at a cost of Rs. 13·21 lakhs for training of workers within industry, providing 10 Welfare Centres and 2 Labour Welfare Centres in Plantation areas. Starting of 2 Employment Exchanges is another scheme. Scholarships will be granted to workers' children in Malnad areas.

Welfare of Backward Classes.—22 schemes have been prepared for the welfare of scheduled castes, ex-criminal

tribes and scheduled tribes at a total cost of Rs. 200 lakhs. 2,500 houses are proposed to be constructed for scheduled castes people. 300 wells, and 120 radio sets will be provided for the benefit of these people. Economic aid to 400 families of scheduled tribes will be granted to set up small-scale industries and cottage industries. 20 mobile health units and 20 drinking water wells and 5 basic schools are proposed to be provided for scheduled tribes.

National Cadet Corps.—3 schemes have been provided for in the Plan at a cost of Rs. 13·14 lakhs for the expansion of N.C.C. Senior Division and Junior Division and for the Auxiliary Cadet Corps.

Bharat Seva Dal.—A sum of Rs. 7·50 lakhs is provided in the Plan for Seva Dal activities.

Scouts and Guides.—A sum of Rs. 7·50 lakhs is provided in the Plan for nine schemes for training Bharat Scouts and Guides in Mysore State and to undertake study tours.

Publicity and Propaganda.—Eight schemes are included in the Plan for undertaking Publicity and Propaganda in the State. 1,000 community receiving sets will be set up and serviced. 10 mobile vans will be put on service. 10 lakhs of booklets will be distributed. Each district will have an information unit.

Statistical Department.—A provision of Rs. 7.74 laks is made in the Plan to expand the existing Statistical Department to take up Socio-Economic Survey of people and for estimation of National Income in the State and to tackle such other existing problems.

Employment Potential.—It is estimated that by implementing all the schemes included in the Second Five-Year Plan of Mysore, 3,88,000 persons will have secured employment.

The allocation of resources which the Planning Commission has made available for the implementation of the schemes under the Second Five-Year Plan, namely, Rs. 85 crores will give a *per capita* expenditure of Rs. 85 during the Plan period. This is in respect of the State Plan. But, as already stated, the schemes of the Mysore Iron and Steel Works, Bhadravati, costing Rs. 11·55 crores and schemes of Urban Water Supply costing Rs. 4 crores are outside the State Plan. The amount that is made available for the State under Industries will be raised after the receipt of the recommendations of Karve Committee. The size of the Plan for Mysore State ultimately will be of the order of Rs. 105 crores which would give a *per capita* expenditure of nearly Rs. 105. This compares very favourably with *per capita* allotment made by Planning Commission to most of the other Part A and Part B States. On the basis of population, Mysore would have got only Rs. 57 crores. But, the Planning Commission have provided more funds in view of the very good progress made during the First Plan period. The Planning Commission have further assured this Government that more funds would be made available to the State if the progress under Sharavati Valley Hydro-Electric Project is satisfactory. The Planning Commission have also indicated that they have no objection to the State Government revising the Plan and making adjustments within the ceiling fixed subject, however, to the condition that total allocation for revenue and capital schemes would not be altered.

Before forwarding the final draft to the Planning Commission, Government would like to take into consideration the views of the Hon. Members of this House and of the other House and I now request the Hon. Members to offer their suggestions on the draft Plan.

11 A.M.

I wish to add a few more sentences. The Government of India in our discussions indicated that they considered three criteria in order to arrive at the targets. They are (1) how the First Five-Year Plan has been worked in the various States ; (2) increase in population (3) availability of resources. Regarding the working of the First Five-Year Plan, I believe the Mysore

(SRI A. G. RAMACHANDRA RAO.)

State has given them very good satisfaction. Regarding population, you know from the Census figures that our population has increased. Regarding the availability of resources as indicated already, we have not given much satisfaction to the Central Government. Here the relative income and expenditure have to be taken into account and in view of the large developmental works that are already available in the State, due to the working of these developmental schemes for the past 45 years, the availability for further expansion of resources is rather limited. That is the one disturbing factor on which I would like the Hon'ble Members to give their own suggestions. So far as the Planning Commission itself is concerned, I must say in all fairness to them that they have been very generous, very considerate and very sympathetic towards the aspirations of the people of Mysore.

MR. SPEAKER.—Motion moved :

"That the Second Five-Year Plan of Mysore be taken into consideration".

*SRI A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—I would like to have some information before we commence discussing on the Second Five-Year Plan. You would be pleased to observe that in the draft First Five-Year Plan they had given the financial position in the beginning. To-day we see in this Plan no financial position indicated. What are our internal resources, whether there is going to be any taxation, what is the position now, what is the external grant, is there any surplus, how much is remaining over during the working of the First Five-Year Plan, how much are we to spend on that in order to complete the schemes, how are we going to meet all these, whether we are going to take loan and if so, what is the quantum of loan that we are going to have and then how are we going to liquidate the present loan and whether we can ever think of a surplus under the present budget because year after year deficit is on the increase—you must be in a position to tell the House about all these things. If we want to add or deduct something, we must know how much money we have at our disposal, and how much the Government of India comes forward to give us, how much of it is grant, how much of it is subsidy and how much of it is loan. Nothing has been given here in detail. It is better that the members are informed of these details before they take up actually the discussion of the Plan. This is a matter of vital importance and every member will certainly contribute something to the debate if he has information about all this. My friend just now wanted co-operation from us for the developmental plans. Nobody would non-cooperate, but we must know whether all this talk would be of any use in view of the financial position. Therefore, I would request the Government to give us an idea of the financial position before we take up this Plan for discussion.

*SRI S. GOPALA GOWDA (Sagar—Hosanagar).—This Second Five-Year Plan is supposed to be an industrial Plan and so far as we can understand from the figures, a sum of only Rs. 4·5 crores has been allotted and I would like to know what was the reason for only Rs. 4 and odd crores being allotted for this entire Plan. The second point is this: the major reservoir, that is, Tungabhadra Reservoir has been included in this Plan and I would like to know whether in view of the S. R. C. Report and their recommendations, this Plan is going to be altered entirely or partially.

MR. SPEAKER.—You may bring all these matters to the notice of the Government when you speak on this Plan. At this rate, it may take two days for supplying information with respect to questions asked and everybody is anxious to ask for some information or other. The Hon'ble Members while making speeches can bring these to the notice of the Government. They will give a suitable reply.

SRI S. GOPALA GOWDA.—Some of these points are of a very fundamental nature and if the Hon'ble Minister

clarifies these points at the very outset, it will be very helpful to dilate upon the Plan itself, because otherwise all will be entertaining such doubts and will have to speak without knowing these things.

The third point is: when this Advisory Committee was constituted in the State, who were all the members and on what basis the Plan was drawn up.

Fourthly, as the Hon'ble Member Sri Bheemappa Naik put it, what is the financial implication of this Second Five-Year Plan on the State economy and how far the First Five-Year Plan has been implemented up-to-date, whether some of the projects and some of the schemes that were included in the First Five-Year Plan have been carried over to the Second Five-Year Plan—these are some of the points that I would like to know.

*Sri T. MARIAPPA (Mysore-North).—I would like to add a few words to what has already been said with regard to the further elucidation. Hon'ble Minister Sri Ramachandra Rao has given a few details with regard to the financial resources, but I believe it will not go a long way to inform the House of the exact financial situation after the working of the Second Five-Year Plan. We need a few more details, namely, what would be our position at the beginning of the Second Five-Year Plan, to what extent the Government of Mysore would be indebted to the Government of India and what would be the nature of that obligation to the Government of India in the payment of the loans that we have secured for working the First Five-Year Plan and what would be the interest charges? It is better if the Government were to inform the House of the possibilities of the loan during the Second Five-Year Plan period and of the further commitment during that period in the matter of interest charges and also the payment of instalments due to the Government of India and whether the Planning Commission has asked the Government of Mysore to seek the internal resources with a view to implement the Plan, that is, whether they contemplate further taxation during the Second Five-Year Plan period. Therefore, it is better if the House is informed of the exact financial situation so that we could know exactly how far we could stretch the working of the Plan.

There is another important factor, whether the commitment of the working of the First Five-Year Plan would be continued throughout the Second Five-Year Plan period so far as the plans of the First Five-Year Plan are concerned and what would be the financial commitment of that particular period? The additional commitment we are going to undertake by working the Second Five-Year Plan could also be indicated so that we may know exactly where we stand at the beginning of the Second Five-Year Plan period—whether it is going to be a temporary or permanent commitment, whether the State resources at the beginning of the Second Five-Year Plan period would be able to bear this extra burden.

There is another aspect, whether the employment that is going to be secured by working the Second Five-Year Plan would be of a permanent character or what proportion of it would be of a temporary character and whether in view of the industrialisation that has been contemplated during the Second Five-Year Plan period, there is any possibility of any extra population, at least to what extent it would be diverted to the industries or whether we would be merely finding employment to those who are already in the field and whether the Government have examined, in view of the heavy commitment and in view of the heavy deficit we are facing, the possibility of economy that could be effected in the matter of staff, for I believe the House, when they examine the Plan, will find out that there is both duplication of staff and duplication of functions, whether that could be avoided, whether the existing staff would be able to work some at least of the plans of the Second Five-Year Plan period. These are all the aspects which could be placed before this House. It is much better if the speech of the Hon'ble Minister

(SRI T. MARIAPPA.)

could immediately be printed and given to the Members, with the additional information we have sought for. Then we will be able to know exactly how far our discussions here would be realistic. The House would be satisfied if the Government throw further light on this important aspect, namely, whether in view of the internal resources being minus at the beginning of the Second Five-Year Plan period, the Government of India have undertaken to meet the entire cost of the second period.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗಲೇ ಈ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇದರ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲ್ಪಡುವ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ನಮಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಭಾಗ ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದೇ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೇರೆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿರಬೇಕಾದ್ದು ತುಂಬಾ ಆಗತ್ಯವಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಅವರ ಗೈರುಹಾಜರಿಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗತಾನೆ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾತ ನಾಡುತ್ತ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳು ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳಿದರೇ ಹೊರತು ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಾವಿನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲವು ವಿವರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದರ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬರುವವತನಕ ಮುಂದುವರೆಸುವುದು ಉತ್ತಮವಾದುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ನಾಗಯ್ಯರೆಡ್ಡಿ (ಗೌರಿಬಿದನೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ಲಾನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಕೀಮುಗಳೂ ಬೇಕಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಇವರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗತಾನೆ ಮಾತ ನಾಡಿದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಯೋಜನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ತೆರುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವರು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ಆಗಲೇ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ರಿಫಾರಮ್ಸ್ ಎಂದು ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಂದರು. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಆಗಿರತಕ್ಕದ್ದೇನು ? ಒಂದು ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲನ್ನಾದರೂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸುಮ್ಮನೆ ನಾವಿಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಕಂಠಶೋಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸ್ಕೀಮು ಒಂದಾದರೂ ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈಗ ಬೇರೆ ಈ ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಕಾಸೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರದಿಂದಲೇ ಬರಬೇಕು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೇತಕ್ಕೆ ಬೇಕು, ಈ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ಲಾನುಗಳೆಲ್ಲಾ ? ಇದೊಂದೂ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡಿದೆ, ಸೆಂಟರಿನವರು ಎಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ? ಈಗ ಹಾಕಿರುವ ಸ್ಕೀಂ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಇದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ತಂದು ಏತಕ್ಕೆ ಕಂಠಶೋಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ? ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಲ್ಲಿದೆಯೇ ? ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಇಂತಹ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂತೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕಶಾಲೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಈಗ ಇರುವಂತೆಯೇ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಎರಡನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಇದೆ, ಎಷ್ಟು ಸಾಲ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದು waste of time of this House ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಕ್ರಮ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಇನ್ನೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ Finance Department ನೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಹುದು. ಮೊದಲನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದು ನಿಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ಅದ್ಭುತವಾದ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ. ಈಗ ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ 100 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಕೆಲಸ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು Advisory Committee ಯವರು ಮತ್ತು Planning Committee ಯವರು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಬಗೆಯಾಗಿ resources ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯದು Internal resources ಅಥವಾ Taxation; ಎರಡನೆಯದು ಸಾಲ; ಮೂರನೆಯದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯ. Taxation ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯ ವರಮಾನವೂ ಇದೆ. Fiscal Commission ಎಂಬುದು ಐದು ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಸಲ ವರಮಾನವನ್ನು Allocate ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ಷವೋ ಅಥವಾ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷವೋ Financial Commission ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೆ ಇದುವರೆಗೆ ಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಆದಾಯಕ್ಕೆ ಲೋಪ ಬಂದಿದೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ

ಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ವರಮಾನವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಚಿತ್ರವನ್ನೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ಚಿತ್ರವು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಅದನ್ನು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಇದುವರೆಗೆ ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಎತ್ತಿದ ಸಾಲವು subscribe ಆಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪೂರ್ಣವಾದ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ನಿರಾಶೆ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರಿನ ಜನತೆಗೂ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಸಾಲವನ್ನು ಮಾಡಿಯಾದರೂ ನಾವು ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತೇವೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಗ್ರಾಂಟು ಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ.

Mr. SPEAKER.—While formulating these proposals, they must have been based on the strength of our resources. At least the resources must have been assessed and approved by the Central Government. They want to know that.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—The potential strength of the State has been taken into consideration and that is why advisory bodies of both the State and the Centre have approved of this Plan tentatively. We are negotiating with the Central Government as to what part we should play with regard to internal taxation, loans and Government grants.

* Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—He is just now mentioning about internal taxation. Till today, either in the Plan or elsewhere, there was nothing mentioned at all. He has just sprung a surprise on us that the Government will have to resort to internal taxation. The public are entitled to know to what extent there will be internal taxation so that they might know whether the Government are going to levy all the 100 crores of rupees through internal taxation. In that case, we may say that we do not want the Second Five Year Plan at all or we might not suggest any plans. So, the Government must say how much they would finance from loans, how much from surplus and how much from the Central grants. The Centre might have approved of this Plan. But it is not a question between you and the Central Government. It is between you and the people. If this Government have submitted to the Centre all these details so as to convince them, let them put them before us also.

* ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ (ಹುಣಸೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನೇಕರು ಈ ಪ್ಲಾನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಈಗ ತಾನೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಪ್ಲಾನಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಮತ್ತು Resources ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಜನೆಯ ಕರಡನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಹಮದ್ ಇಮಾಂರವರು ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. I think Sri Srinivasa Iyengar was also one of the members of that Committee. Subsequently Sri Mariappa was also a member in that Committee. It is strange enough that it is only these members of the Committee that are asking for information which they themselves should have given us. In this Plan there is no suggestion so far as the internal taxation is concerned and there are no details with regard to the resources that are available, or with regard to the Central Aid and the amount of loan that we are likely to raise for the purpose of this Plan. I want to know from them as to why they have not discussed that question and why they have not suggested all these things in the Plan.

* Sri J. MOHAMED IMAM.—I would like to say a few words on this Plan. I will not enter into the merits or demerits of the Plan.

Mr. SPEAKER.—Are you giving information as a Member of the Committee ?

Sri J. MOHAMED IMAM.—I want to give a picture of the financial position as a member of the Committee.

Mr. SPEAKER.—You are entitled to give that picture during the discussion of the Plan.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Perhaps that will help the Government and perhaps it will help the Members also in the course of their discussion. The present question that has arisen is that

(SRI J. MOHAMED IMAM.)

the Government should let the House know regarding the financial position both internal and external, what are the liabilities and what are the means. This question has been assailing every member of the Planning Committee that had been formed. I am not entering into the demerits or the merits of the Plan. Let us assume that the Plan is good and excellent. Now, I would like to submit what will be our liabilities in the course of the operations of the Second Five Year-Plan and what are the resources and how to implement this Plan. Sir, I may state that our liabilities for the implementation of the Five Year-Plan and also to carry on the normal activities during the next five years so as to meet the normal expenditure will be that we have to face a deficit of nearly 12 crores to carry on the existing commitments and added to this, there is the commitment of the implementation of this Second Five-Year Plan which will come to about Rs. 100 crores. Then there is also the spill over commitment of the First Five-Year Plan which will have to be carried to the Second Five-Year Plan.

MR. SPEAKER.—Is the spill-over of Rs. 12 crores included in Rs. 85 crores ?

SRI J. MOHAMED IMAM.—No. It must be added on to it. The entire liability in the course of next 5 years will be nearly Rs. 112 crores including the normal deficit. The question arose as to how to meet this liability of Rs. 112 crores. It is true, and the Finance Minister also will admit, that we have absolutely no internal resources. Our struggle for the next five-years will be as to how to wipe off the deficit because from normal income, we cannot set apart anything towards the Second Five-Year Plan. Then the question of loans was also considered. I think the Chief Minister said that the Government of Mysore has to raise loans to the extent of Rs. 15 crores during the next five years. What the public debt position will be at the end of the five years is a matter to be considered. I must state the entire amount should come from the Centre either in the form of loan or in the form of grant. Perhaps it is the view of this House that there is no room for extra taxation. I think the Chief Minister has stated once or twice that there would not be any more fresh taxation. To what extent we can tax and what amount we are going to realise is a matter to be considered. With regard to the question whether we are going to have a fresh taxation, on this side it can be said that we are not agreeable to additional taxation. So, if taxation is to be discountenanced, the only other alternative is that the entire amount should come from the Centre. It is left to the Government to convince this House what amount they are going to get from the Centre and whether they are going to get that in the form of grant or in the form of loan. They have not made clear whether Central assistance will be in the form of loan or grant. If it comes in the form of loan, *i.e.*, about Rs. 70 crores to Rs. 80 crores, then the public debt position will be in a precarious condition and our normal expenditure also will go up and we have to meet the interest charges to the extent of Rs. 4 crores.

11-30 A.M.

Our recurring liability will be very high. So, if the Government persuades the Government of India to meet the entire sum in the form of a grant, then I think there is every possibility of implementing the various recommendations under the Plan. This point will have to be made clear. It is not the function of the committee. It is the lookout of the Government as to how far they are going to meet this cost and to what extent they can persuade the Centre to give grant for the implementation. If the Centre does not come to our aid, there is no question of implementing this plan. If the Centre gives the entire sum either as a grant or as a loan, then alone, there is some chance of pushing through this scheme. So far as the local resources are concerned, we have to find moneys to the extent of 12 crores to meet the deficit of the existing plan.

Mr. SPEAKER.—Since the Hon'ble Member was a member of this Committee, he must be in a position to know whether resources of the State were taken into consideration or not.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I raised all these questions in the Committee. I told them that the Government of Mysore entirely depended on the Centre. I have made it clear that there is no question of extra taxation. Unless the Centre advances all this amount, there is very little chance except to the extent of the loan that can be raised by the local Government.

Sri D. DEVARAJ URS.—Shall we take it that the presumption was that the expenditure on the Plan was based on the plea that the entire amount would have to be got from the Centre either as a loan or as a grant ?

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—It is true that I have not got a true picture. But the picture as it is given is not complete. The existing resources can be strengthened.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Strengthening the existing resources! I do not understand the meaning at all.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—The resources that are being developed produce something. For example the Bhadravati Project. We are adding further to its capital resources. I am sure it will not be for nothing. It will produce something and give a return. Take for instance the Sharavati Hydro Electric Project. I am sure it will give a return. Even as the plant is put up, we hope to get an income. We have got to calculate.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, we will not be in a position to sell power to anybody.

*Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—Hon'ble Members taking out a point here and a point there will not serve the purpose fully. As I have already submitted, Government is going to consider the internal resources and the internal adjustments with the Centre. That is certainly a source of income and it is on these points that the Government is in correspondence, negotiation with the Government of India. When we are evolving the plan, all the information available will be given, and we will take the House into confidence. Their criticism will be very helpful, as we might benefit by that.

The other point is as regards S.R.C. Report. At this stage we cannot say what shape it will take. On the existing realities and facts available, we have got to provide. When there are changes, correspondingly we will also change. That will not hinder our progress.

As regards the industrial plan, it is true that apparently only four crores odd have been assigned. Some of the developments come outside the plan, for example Bhadravati. Some come under the Village and Cottage Industries. I invite criticism on all these points. This plan has been said to be given and accepted by the Central Government for these amounts. Only adjustment within the plan is quite welcome. Regarding the financial resources, as and when we get a clear picture, we will take the House into confidence.

Mr. SPEAKER.—My point was whether the Government of Mysore and the Government of India have not considered the financial resources of the Mysore State while accepting these proposals.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—As I said already and I repeat it, the past performance of the First Five-Year Plan and the potentialities of the State have been taken into consideration in considering this plan.

*ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ಈ ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಈಗ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಈಗಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಅಮೇಲೆ ನೀವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನಾವೇನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನು, ನಾವು ಏನು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಷ್ಟು

(ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.)

ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಇಷ್ಟು ಸಾಲ ಕೊಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ನಾವು ಇಷ್ಟು ಸಾಲ ಎತ್ತಬೇಕಾಗು ತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈಗ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿವರ ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವವರೆಗೂ ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

Sri A. V. NARASIMHA REDDY (Bangalore-South).—In view of the absence of the Finance Minister who is also in charge of Planning, is it not better to take up the discussion on the Second Five-Year Plan when he is present in the House?

Mr. SPEAKER.—I will leave it to the House. I want to know the opinion of the House, whether the Second Five-Year Plan can be discussed now or taken up at the adjourned session.

Sri J. MOHAMED IMAM.—We will meet on Monday and elicit some more information.

Mr SPEAKER.—We shall decide to-day once for all.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—Regarding the financial aspect of the question, as much as possible has already been indicated. As and when the picture is clear, we will certainly take the House into confidence and place it before them. Meanwhile we could discuss the other aspects of the question, resources etc.; their observations on the financial aspect will be helpful.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ (ಎಳಂದೂರು ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಇದನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವು ದನ್ನು ನಿಧಾನ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನಮಗೆ ಅನಾನು ಕೂಲವಾಗಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಯೋಜನೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕಾಸು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಲೋನ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು, ಗ್ರಾಂಟು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇದರ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಹಾಕಿದರೆ, ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಾ ಗಲೇ ಬೇರೆ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವರವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಈಗಲೇ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ, ಇದರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ financial memorandum ಏನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾ ದುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಚ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ (ಕುಣಿಗಲ್).—ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಾವು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡಬೇಕು. ಇಂಥಿಂಥಾ ಬಾಬು ಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಹಣ ಬರುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ vague ಆಗಿ ಅಥವಾ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೆ, ಇದನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಧೈರ್ಯವಿದೆಯ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವರೆಗೂ ಇದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥಿಂಥಾ ಬಾಬಿನಿಂದ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗುತ್ತದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಈಗ ಭದ್ರಾವತಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು. ಈಗಿರ ತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪೂಲ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಜಾಸ್ತಿ ಬೆಲೆಯಾದರೂ ಅನಿ ವಾರ್ಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿ ದ್ದಾರೆ. ಆ ಪೂಲ್‌ನಿಂದ ಭದ್ರಾವತಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾಡಿದರೆ ಈಗ ನಮಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಆದಾಯ ಕಡಮೆ ಬರಬಹುದು. ಈಗ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರುವ ಪೂಲ್‌ಗೆ ಸೇರಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಮಿತಿ ಯವರು ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಯಾರು ಬೇಕಾ ದರೂ ಬರೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು, ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಗ್ರಾಂಟು ಅಥವಾ ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೆ, ಇದುವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್‌ನೊಡನೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೆ, ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದ್ದಾ ರೆಯೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಅವರಿಂದ ಏನು ಸಹಾಯ ಬರಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೆ ಎಂಬು ದನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರು ವಾಗ ಇದನ್ನು ನಾವು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧನೆಮಾಡ ಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸುವವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯ ವಿಲ್ಲ. ನಾಳೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಅಧಿವೇಶನವನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವ ಹಾಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿ. ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಅರಿತಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವಿಶೇಷ ಅಧಿವೇಶನವನ್ನು ಕರೆದರೂ ಕೂಡ ಆಗಲೂ ಇದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವವರೆಗೂ ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ.—ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಇದನ್ನು ಚರ್ಚೆಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಯಾವ ಯಾವ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆಮಾಡುತ್ತಿ ದ್ದೇವೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಇತರ ವಿಷಯಗಳಮೇಲೆ ಅಭಿ ಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸ ಬಹುದು. ಈಗ ನಾವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ informationನ್ನೂ ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅದಿಲ್ಲದೆ, ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯೇನು, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸರಕಾರ ಎಷ್ಟು ಒದ ಗಿಸುತ್ತದೆ, ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಎಷ್ಟು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡ ಬಹುದು, ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನಾವುದನ್ನಾದರೂ ಹಾಕಬೇಕಾದ

ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೋ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೊಡದೆ, ಸುಮ್ಮನೆ ಈ ಪ್ಲಾನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು ಖಂಡಿತ ಒಪ್ಪ ತಕ್ಕ ಮಾತಲ್ಲ. ಈಗ ಸಭೆಯುಮುಂದೆ, ಇದನ್ನೀಗ ಚರ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ ಅಥವಾ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಬಹುದೇ ಎಂಬ ಸೂಚನೆಯಿದೆ. ನನ್ನ ಸೂಚನೆ ಯಾದರೋ, ಇದನ್ನು ಇವೊತ್ತು ಸೋಮವಾರ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಮುಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಮುಂದು ವರಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ (ತರೀಕೆರೆ).—ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಪ್ಲಾನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಅವರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ದವರಿಗೆ ಇಷ್ಟು Resources ಇವೆ, ಅದರಮೇಲೆ 100 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಒಂದು ಪ್ಲಾನ್ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಯಾವ Reportನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸ ಲ್ಲವೇ? ಅಂಥ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡಲಿ?

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ (ಬಸವನಗುಡಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಪ್ಲಾನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿರುವುದು 1956ನೆಯು ಇಸವಿಯಿಂದ. 1956ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಬದಲಾವಣೆ ಯಾಗುತ್ತದೆಯೆಂಬುದನ್ನೂ ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನಿಸಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಪುನರ್ವಿಂಗ ಡಣೆಯಾದರೆ ಈ ಪ್ಲಾನನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತ ದೆಯೋ ಅಥವಾ ಸಂಕೋಚಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೂ ಏನೇನು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೋ ಎಂಬುದು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಷಯ. ಈ ಕಾರಣ, ಈಗ ನಾವು ಏನೇ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅದು tentative ಆಗಿರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಅದನ್ನೇ ಆಖೈರಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದ ರಿಂದ ನನಗೆ ತೋರಿದಮಟ್ಟಿಗೆ, ಈ ಎರಡನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಚರ್ಚೆಮಾಡಬೇಕಾ ದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಚರ್ಚೆಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದರೂ ಪುನಃ ಚರ್ಚೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿಯೂ ಬರು ತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಈ ಸಭೆಯ ಕಾಲವನ್ನು ಉಳಿ ಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಾರದ ದೃಷ್ಟಿ ಯಿಂದಲೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನೀಗ ಚರ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ (ಮದ್ದೂರು).—ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಯೋಜನೆ 100 ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸುಮಾರು 250 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರೆಂದೂ ಅದನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೊಟಕು ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿರುವರೆಂದೂ ನಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗಿ ದ್ದರೆ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು 250 ಕೋಟಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಯ ಮೊಬಲಗಿಗೆ ಪ್ಲಾನ್ ಕಳುಹಿಸಿದಾಗ ಯಾವ್ಯಾವ ಬಾಬತುಗಳಿಂದ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು, ಅದರಮೇಲೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕುರಿತು 'ನಿಮಗೆ ಅಷ್ಟು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರಲ್ಲಿ $\frac{1}{3}$ ಭಾಗ ಮಾತ್ರ ಬರು ತ್ತದೆ' ಎಂದು ಯಾವ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಹೇಳಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲೇ ಈ ವಿವರಗಳೆಲ್ಲ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡುವುದಕ್ಕೇನೂ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಗೆ (confidence) ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರೋ ಆಗ ಈ ರೀತಿ 250 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಯೋಜನೆಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೆವು; ಕೇಂದ್ರದವರು ಅದನ್ನು $\frac{1}{3}$ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದಾಗ ಈ ರೀತಿ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಹೇಳಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗಲೇ ತಿಳಿಸಬಹುದು. ಅದರಮೇಲೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಚರ್ಚೆಮಾಡಬಹುದು. ಶ್ರೀ ರಾಮಯ್ಯನವರೇನೋ ಒಂದು ವಾದ ಹೇಳಿದರು. 1956ರಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಏಕೀಕರಣವಾಗುತ್ತದೆ, ಆಗ್ಗೆ ಮತ್ತೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರಬಹುದು, ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಚರ್ಚೆ ಅನವಶ್ಯಕವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದೇನಿದ್ದರೂ ಊಹೆಯ ಮಾತು. ಅವರು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ದರು ಅಷ್ಟೆ. ಕರ್ಣಾಟಕ ಏಕೀಕರಣವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರೆ, ನಾನು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳ ಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಣ ಎಷ್ಟಿದೆ, ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದರಿಂದೇನೂ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಚರ್ಚೆಗೊಂದು ಆಧಾರ (Basis) ಬೇಕು. ಹಣ ಎಷ್ಟು ಒದಗುತ್ತದೆಂಬ ಭರವಸೆಯಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಕೂಡ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಈಗಲೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

Mr. SPEAKER.—But the Hon'ble Members must be aware that, so far as implementation of schemes are concerned, they must be able to point out the financial resources.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಇಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತೇವೆ, ಇಷ್ಟು ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು ತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ನಾವು ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೂ ಆಧಾರ (basis) ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—How 'the plan has been evolved' ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನಾ ಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ financial targets ಏನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ; ನಾವೂ ಸೂಚಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ physical needs ಏನು ಎಂಬದರಿಂದ ಈ ಪ್ಲಾನು ಷುರುವಾಗಿದೆ. ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ನಮಗೆ ಏನೇನು ಬೇಕು ಎಂದು ಪಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ 250 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೊಳ ಗೊಂಡಂತೆ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕೆ priority ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳ ಬೇಕಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರು ವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಯೆಂಬದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾ ದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಯೋಜನೆ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.)

ಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 250 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 150 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಗಳನ್ನು ಖೋತಾಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಯೋಜನೆಗಳು ಬೇಡವೆಂದಲ್ಲ. Priorities ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲವನ್ನು approve ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆಮೇಲೆ actual financial commitments ಏನಿದೆ, ಅದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದು ಇನ್ನೂ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿದೆ. ಅದು ರೂಪುಗೊಂಡಂತೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಗೊತ್ತಾಗುವವರೆಗೂ ಇದರ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. Financial position ನ್ನನ್ನು consider ಮಾಡುವುದೇನೋ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಅವಕಾಶ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಆಮೇಲೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ ವಾದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವುದನ್ನು ಯಾವಯಾವ ವರುಷ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತು ಪಡಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಗೇನಿದ್ದರೂ Priorities ನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ; items of work ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯೇ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಅನುಭವ ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ financial ವಿಚಾರ ಬಿಟ್ಟು ಬಾಕಿ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ಲಾನನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri M. LINGANNA (Nanjangud).—My point was not answered, Sir. Is the draft that is placed before us or rather the modified suggestion given by the All India Planning Commission, the final draft? Can we modify the draft by giving our own suggestions?

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—This is the result of the discussion. ಈಗ ಆಗಿರುವ ಚರ್ಚೆಯಮೇಲೆ ಬಂದಿರುವ ರೂಪವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು finalise ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮುೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—Root cause ಏನೆಂಬುದನ್ನೇ ತಿಳಿಯದೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ 1/3 ಭಾಗದಷ್ಟು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಮೂರು ಭಾಗಗಳನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡೋಣ.

Mr. SPEAKER.—I want to know the opinion of the House.

Sri S. R. NAGAPPA SETTY.—We can continue the discussion and we can get the information whenever necessary from the Government.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಇವೊತ್ತು ಒಂದು ಘಂಟೆ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದೆ. ಸೋಮವಾರ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟ್ಸ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಭೆ 24ನೆಯ ತಾರೀಖೇ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳುವುದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಉಳಿದಿರುವ ನಾಲ್ಕು-ಆರು ಘಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಈ ವಿಷಯದಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಹೇಗೆ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕಾಗಲಲ್ಲವೋ ಅದೇರೀತಿ, ಈ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸೂಚಿಸುವಂಥ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಹೇಳಿ, ಏನಾದರೂ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಏನಾದರೊಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಅಲ್ಲದೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಗ ನಮ್ಮಮುಂದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಲ್ಲೇ ಪುನಃ ಸಭೆ ಸೇರುವುದರಿಂದ, ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ.—ಈ ವಿಷಯದ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಮುಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತೀರಾ ಎಂಬದನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಅನುಕೂಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಈ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದರೆ ನನ್ನದೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. But, I am of the view that we could straightaway take up the discussion of this Report. today and continue the discussion on Monday also. That is also the intention of the Government.

* ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ದ್ವಿತೀಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವ ಹಾಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಅನೇಕರು ಈ ದ್ವಿತೀಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದೆರಡು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಪೂರೈಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ; ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಣಕಾಸಿನ ಚರ್ಚೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಾನಾದರೋ ಈ ದ್ವಿತೀಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಇಷ್ಟೆ: ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಈಗ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವಂಥ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತಾವು ಈ ದ್ವಿತೀಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಳವಡಿಸಬಹುದೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬಹುದೋ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇದರಲ್ಲಿ ತಾವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಅನೇಕರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ ರೂಪವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು

ನಿರ್ಣಯಗಳ ರೂಪವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ, ಹಾಗೂ ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಏನೇನು ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನಾವು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದುವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಾವೀಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡದೆ ಕೇವಲ ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಗಳವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳಮೇಲೆ ನಾನು ಈಗ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಮುಖ್ಯವೆಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಬರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನೀಗ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಈ ನಿಮ್ನ ಪಂಗಡದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ನಾನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕಳೆದ ಪ್ರಥಮ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಗಳವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಒಂದು ವಾಸ್ತವವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ ಇದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಯೋಜನೆಯಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವರು ಕೇಳತಕ್ಕಂಥ ಹಣವನ್ನೇನೋ ನಾವು ಈ ಸಭೆಯಿಂದ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಹಣವನ್ನೇನೋ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾಗ್ಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ನಾವೀಗ ಒಂದು ಪ್ಲಾನ್ ಪೀರಿಯಡ್ಡಿನಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಗಳವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಈಗ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಂದಾಜು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಅನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈಗ ನಮಗಿರತಕ್ಕ ಈ ಹಣಕಾಸಿನ ದುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಗಂಟಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಿದಕೂಡಲೆ ಕೇಳತಕ್ಕವರಿಗೆ ಇದೇನೋ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು ಅನ್ನುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಈ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಹಂಚಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ನಿಮ್ನ ವರ್ಗದ ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಅವರ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮುಂದುವರೆದು ಇತರರ ಸಮಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಹಣ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಮ್ನ ಪಂಗಡದವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಾಬಿನಲ್ಲೂ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈಗ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 16 ಮತ್ತು 135 ನೆಯ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಈ ನಿಮ್ನ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ವಿಶೇಷ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಶೇಷ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ; ನಾವು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಮನವಿಗಳಿಗೆ ಇದು ಸಾಲದು. ಆದರೆ ಈ ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಗಳವರಿಗೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಇಷ್ಟು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಟಾರ್ಜಟ್ಟನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಯಾವರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಹೀಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮುಂದುವರಿಯುವುದಾದರೆ ಇಂದಿರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಂದಿಗೂ ಬದಲಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ಮೊಬಲಗನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕಾಮುಳೆ ಇರತಕ್ಕ ಹೋಬಳಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ 6-7 ಹೋಬಳಿಗಳಿರುವ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಹೋಬಳಿಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಕಡಮೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಕಡಮೆಬರತಕ್ಕಂಥಾ ಕೋಟಾ ಮೊಬಲಗಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಗೂ 300 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. 100-200 ಮನೆಗಳಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಒಂದುಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ತಹಲ್ ವರೆಗೂ ಏನು ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಈ ಪ್ರಥಮ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಲಭಿಸಿರುತ್ತವೆಯೋ ಅಷ್ಟೆ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಈ ದ್ವಿತೀಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲೂ ದೊರೆಯಬಹುದೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳು ನೀಗುವಂಥಾ ಭರವಸೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಸಹ ಅದೇ ಹಳೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸಗಳು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇವರು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಈ ನಿಮ್ನ ವರ್ಗದವರ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟಿದೆ, ಇವರ ಸಂಸಾರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೇನು, ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ದಾಮಾಷ ಪ್ರಕಾರ ಮನೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಈ ಕೆಲಸ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಕಾಲ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಯಾವ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನಾಗಲಿ ತಪಶೀಲುವಾರಾಗಿ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವರು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬುದಾಗಿ ನನಗೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಈ ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಗಳವರೇನೂ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲೇ ಈ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾರೆಂಬ ಆಸೆಯೇ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ತರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ಎಷ್ಟು ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಗಳವರ ಸಂಸಾರಗಳಿರುತ್ತವೆ ; ಆ ಪೈಕಿ ಎಷ್ಟು ಸಂಸಾರಗಳಿಗೆ ವಾಸದ ಮನೆಗಳಿವೆ, ಇನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸಂಸಾರಗಳಿಗೆ ವಾಸದಮನೆಗಳಿಲ್ಲ; ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಬರಲಿರುವ ಯೋಜನಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವಿನ್ನು ಎಷ್ಟು ವಸತಿ ಗೃಹಗಳನ್ನು ಇವರಿಗಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಕಾಟೇಜ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ

"Economic aid to agriculturists and also poultry farming."

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.)

ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೇವಲ ಏಳೂವರ ಸಾವಿರ ಸಂಸಾರ ಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಒದಗಿಸಿರುವ ಮೊಬಲಗು 30,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೂ ಮತ್ತು ಆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಡಿಪ್ರೆಸ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಪಾಲಿಸಿ ಸಮಿತಿಗೂ ತಿಳಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರಲ್ ಕಾಲೋನಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಗಳವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಇವರು ನೆಲಸುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿರು ವುದರಿಂದ, ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಅಂದರೆ, ಅವರು ಸರ್ಕಾರಿ ಖರಾಬ್ ಜಮೀನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಗಿದೆ ; ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ರಿಲೀಜ್ ಮಾಡಬಹುದು ಅನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಖಚಿತ ವಾದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್ ಚರಲ್ ಕಾಲೋನಿಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಈ ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಗಳವರು ಹೋಗಿ ನೆಲಸುವು ದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಯಾರಿಸಿರುವು ದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಗುರಿಯಿಲ್ಲದಿರು ವುದರಿಂದ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಬೇಕಾಗು ತ್ತದೆ ಅನ್ನುವುದು ಈಗ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಆಗುವು ದಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನೂ ಸಹ ಒದಗಿಸಿದಂತಾಗು ತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವಾದ ಯೋಜನೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಈಗ ಅಡಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗಲಾದರೂ ಇಂಥ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇದ ರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಗಳವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಇವರ ಹಾಸ್ಟಲು ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಬಾಬುಗಳಿ ಗಾಗಿ ಈ ದ್ವಿತೀಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಹಾಗಾಯಿತು. ವಿದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಫ್ರೀಷಿಪ್, ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್, ಸ್ಟಿಪೆಂಡ್ಸ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊಡ ತಕ್ಕ ಗ್ರಾಂಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ಈ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿರುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ಈ ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉಳಿದ ಬಾಬಿಗಾಗಿ ಈ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೋ ಎನ್ನುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜನರಲ್ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುವು ದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲೇ ಈ ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಗಳ ವರ ಹಾಸ್ಟಲೂ ಸೇರಿರುತ್ತವೆಯೋ ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಮೈಸೂರು, ಕೋಲಾರ, ತುಮ ಕೂರು ಮತ್ತು ಸಿರಿಗೆರೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಗಳವರ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿರು ತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಈ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜನರಲ್ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಆ ರೀತಿ ವರ್ತಮಾನ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಏನೊಂದು ಈ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಗಳ ವರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಈ ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಗಳವರ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒದ ಗಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಮೊಬಲಗಿನಿಂದ ಕಟ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳಾಗಿವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಹಾಸ್ಟಲು ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜನರಲ್ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಆರ್ಡರನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿದ್ದಾರಂತೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಜನರಲ್ ಹಾಸ್ಟಲನ್ನು ಅಥವಾ ಒಂದು ಫ್ರೀ ಬೋರ್ಡಿಂಗ್ ಹೋಮನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆ ಒಂದು ಭಾಗದ ಖರ್ಚನ್ನು ನಾವು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ ಇನ್ನು ಬಾಕಿಯದನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೇ ವಹಿಸಬೇಕಾ ಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ದವರು ನಮ್ಮ ನಿಮ್ನ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒದಗಿಸಿದ್ದಂಥ ಮೊಬಲಗನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಗಳವರ ಹಾಸ್ಟಲನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಬಳಸ ಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಆ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಬಳಸಿ ಕಟ್ಟಿರ ತಕ್ಕ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಮೂರೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಗಳ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಕೋಲಾರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಒಂದು ಹಾಸ್ಟ ಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅವು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾ ಗಿರುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾಳೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಕಛೇರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಸರಿಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಹಾಸ್ಟಲು ಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯು ಅನುಮೋದನೆಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟ ಮೊಬಲಗಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ತಾವು ಬದಲಾಯಿಸ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ಸಹ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳು ತ್ತೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ತಾವು ಈಗ ಜನರಲ್ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಿರತಕ್ಕ ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಗಳವರ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳು ಸೇರದೆ ಅವು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಉಳಿಯುವಂತೆ ತಾವು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮಗೆ ಒಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಡಲಿಚ್ಛಿ ಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ, ಎಂದರೆ, ಈ ಸ್ಮಾಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗಳಿಗಾಗಿ ಏನು ದುಡ್ಡನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಈ ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಗಳವರ ಏಳಿಗೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಹಾಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಫಂಡನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಹೇಳಿ ಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲೇ ಆಗಲೀ, ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲೇ ಆಗಲೀ ಅಥವ ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಬಾಬಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲೇ ಆಗಲೀ ಜನರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ದುಡ್ಡು ಎಷ್ಟು ; ಇದರಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಡ ತಕ್ಕ ಸಾಲವೆಷ್ಟು, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಲೋನ್ ಮತ್ತು ರೂರಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ದುಡ್ಡು ನೇರ ವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅತಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಈ ಜನಗಳಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಕಾನೂನು ಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹಣ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯು ವುದು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ದುಡ್ಡನ್ನು ನಿಮ್ನ ವರ್ಗದವರ ಫಂಡಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಪೂಲ್ ಮಾಡ ಬೇಕು ಮತ್ತು ನಿಮ್ನ ವರ್ಗದ ಕಮಿಷನರಿಂದ operate ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕಸಾರಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣ ಸಾಲದು. ಅಲ್ಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕ population percentageಗೆ ಅನು ಗುಣವಾಗಿಲ್ಲ ; ಮತ್ತು ಅವರು ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಷ್ಟು percentage ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು general ಆಗಿ

ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಆ ಹಣವನ್ನು ಈ ಫಂಡಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಕಮಿಷನರ್ ರವರು operate ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. Scholarship ಮತ್ತು Free Boarding Home ಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೆ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಮತ್ತು ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆದ 5 ವರ್ಷಗಳಿಂದ 75 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ಪನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಈ ಒಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತೃಪ್ತಿ ಪಡದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಹಣ ಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತೊಂದರೆಯಿರುವುದರಿಂದ, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ needs ಹೇಗಿದೆ ಯೆಂದರೆ ಒಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾವಿರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ, 5, 6 ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ scholarship ಹಂಚಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಂದುವರಿದ ಹೊರತು ಯಾವ ಜನಾಂಗವೇ ಆಗಲೀ ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಿಂದುಳಿದಿರುವವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದರೆ ಆಗ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವವರು ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಾವು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಏನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರೋ ಅದನ್ನು ಕೊನೆಯಪಕ್ಷ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಅದರೂ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಕುಂದಕ ಬರುತ್ತದೆ. ತಾವು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಅದರಿಂದ ಅವರು ಮುಂದ ವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಇದೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ general ಆಗಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಭಾವಿಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಭಾವಿಗಳಿಗಾಗಿ ಐದುಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಭಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ. General Poolನಿಂದ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಭಾವಿಗೋಸ್ಕರ ಏನು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರೋ ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೂ ಸವರ್ಣ ಹಿಂದೂಗಳಿಗೂ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಭಾವಿಗಳು ಒಂದೇಕಡೆ ತೆಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಸಾಧುವಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದುಕಡೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ರೇಷ್ಮೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಎರಡನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗತಕ್ಕ ರೇಷ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮೂರು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ನಾನು ವಿಂಗಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಪ್ಪನೇರಳೆ ಗೂಡನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಗೂಡನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದ ಸೌಲಭ್ಯ ಒಂದು, ಗೂಡನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು reel ಮಾಡುವ ಜನರಿಗೆ ಇರುವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡುವುದು ಎರಡನೆಯದು ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ತಗಲತಕ್ಕ ರೋಗ ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕ research ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದು ಮೂರನೆಯದು. ಕಳೆದ 3-4 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು subsidy. Short term loans ಯಾವ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಆ ರೀತಿ short term loans, ಇವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಂಜನಗೂಡು sub-divisionನ ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಸೇರಿ ತಮ್ಮ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಭೆ ಸೇರಿದ್ದರು. ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಮನವಿಗಳ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿತು. ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಪೈಕಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅತಿದೊಡ್ಡದಾದ ಕಸಬನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರು subsidy ಅಥವಾ loan ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಸಬನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ ವರು ಸುಮಾರು 7,500 ಸಂಸಾರಗಳು ಈ ಸಬ್ ಡಿವಿಷನ್ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬರೀ ಮಲ್ಬರಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ರೇಷ್ಮೆ ಹುಳುವನ್ನು ಸಾಕುವುದರಿಂದ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅನೇಕ ಮೇಗರು ಸಂಸಾರಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಹಿಪ್ಪನೇರಳೆ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕವರು ಮೇಗರಿಂದ ಅನೇಕ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮೇಗರವರಿಗೆ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅನೇಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಕಮ್ಮಾರರಿಗೂ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ರೇಷ್ಮೆಗೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ raw materials ಚಂದ್ರಿಕೆ, ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಾಡಿಗೆ ಕೂಡ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ Subsidy ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. Subsidy ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನೂ provision ಮಾಡಿಲ್ಲ. Short term loansನ್ನು ಕೇವಲ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎರಡನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಪುಟ 171ರಲ್ಲಿ "Statement A" ನಲ್ಲಿ Sericulture ಗೋಸ್ಕರ 1956-57ರಿಂದ 1960-61ರವರೆಗೆ Modernisation of Government Silk Filature, Kanakapura, ಈ ಬಾಬಿಗೆ 1956-57ರಲ್ಲಿ ಐದು ಲಕ್ಷವನ್ನೂ, 1957-58 ರಲ್ಲಿ ·62 ಲಕ್ಷವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಮೂರು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ continue ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ರೋಗರಹಿತವಾದ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು supply ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಬಿಳಿಗಿರಿರಂಗನಬೆಟ್ಟ, ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ,

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.)

ಶಿದ್ಧಪಟ್ಟ ಈ ಕಡೆ ಬಿತ್ತನೆ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ದುಡ್ಡು ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಇದೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟೇ research ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಗಾರರಿಗೆ ರೋಗದಿಂದ ಕೂಡಿರತಕ್ಕ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ನಷ್ಟವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ತೀರದು. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ರೋಗರಹಿತವಾದ ಮೊಟ್ಟೆ ಯನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಆರು ತಿಂಗಳ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ರೋಗವಿರುವ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕುವಹಾಗೆ 25-26 ದಿವಸಗಳು ಸಾಕಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೋದರೆ ಆತನಿಗೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದ ಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಪೀರಿಯಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು supply ಮಾಡುವುದಕೋಸ್ಕರ ಮತ್ತು research ಕೆಲಸಕೋಸ್ಕರ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. Sericulture ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿ ಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಿಂದ ಬಂದಿರು ತ್ತಾರೆ. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವ ಜನರಿಗೆ ಬೆಲೆಗಳ ಏರುಪೇರುಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಏನುಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಗಮನ ಇಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ತಾವು ಕೇಳು ವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ Short Term loans. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಕಕೂನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಆಗಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕಳೆದವರ್ಷ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೆವು. Central Silk Board ನವರು ನಾವು ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಸರ್ಕಾರೀ aid ಕೊಡುತ್ತೇ ವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಂದಾಗಿರತಕ್ಕ ಅನಾಹುತಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟು ನಮಗೆ ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಟ್ಟರೆ ಕಕೂನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮತಃ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡುವುದಕೋಸ್ಕರ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಪೌಂಡುಗಳು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗತಕ್ಕ ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ಯಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಇರುವ ರೇಷ್ಮೆಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಮತ್ತು ರೇಷ್ಮೆವ್ಯವಸಾಯಗಾರ ರಿಗೆ ಕಕೂನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಬಹಳ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಎರಡನೇ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಬೇಕು. ಕಕೂನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಿಂದ ಬೆಲೆ ಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ regulate ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಕೂನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇದರ ಬೆಲೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಗಿ ಏರುಪೇರಾಗಿ ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ದುಃಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿ ಆತನ ಅವನತಿಗೆ ಎಡೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗು ತ್ತದೆ. ಕಕೂನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. Silk ಚರಕ ರೇಷ್ಮೆ ನೂಲುವ ಜನರಿಗೆ ಒಂದು market ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಅವರು ನೂತಂಥ ನೂಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ರೇಷ್ಮೆ ಕೋಠಿ ಗಳಲ್ಲಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಬೆಲೆ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮೂಟೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಅವರಿಂದ ಸಾಧ್ಯ ವಿದ್ದರೆ ಮುಕ್ಕಾಲು ಬೆಲೆಯಾಗತಕ್ಕ ದುಡ್ಡನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡು ತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ದುಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಮೂಟೆಯನ್ನು ಗಿರಿವಿಇಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ದುಡ್ಡು ತರುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ರೇಷ್ಮೆ ಕೋಠಿಯಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಕಾಗದ ಬರುತ್ತದೆ. "ಬೆಲೆ ಇಳಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಗಿರಾಕಿ ಬಂದಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿನ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಮಾಲು ನಷ್ಟವಾಗುವುದು" ಎಂದು. ಆಗ ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬೆಲೆ ನಿಗದಿಮಾಡಿ "ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಗಾರರು ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಪೌಂಡಿಗೆ 8 ಆಣೆಯಂತೆ ದಳ್ಳಾಳಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಿ ಈ ಕಡೆ 8 ಆಣೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

12-30 P.M.

ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಅವರು ಬ್ಯಾಂಕರುಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೇಷ್ಮೆ ಕೋಠಿಯಲ್ಲಿಡುವುದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಪೌಂಡಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಲಾಭ ಬರುವುದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಬರಬಹುದು. ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಲೆ ಏರುವವರಿಗೂ ಅಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ತಮಗಿರುವ ಹಣದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಲಾಭ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಚರಕ ತಿರು ಗಿಸಿ ರೇಷ್ಮೆಮಾಡಿ ಜೀವನಮಾಡುವವರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ನೂಲಿನ ಮಾರಾಟದ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡ ಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಏರ್ಪಾ ಡಿತ್ತು. ಈಗ ಬೇರೆ ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಕೊಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವವರೆಗೆ ಸರಿ ಯಾದ ಬೆಲೆ ಬರುವವರೆಗೂ, ಅವರ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಗಿರವಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಣಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸ ಬಹುದು. ಆಮೇಲೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆ ಬಂದಾಗ ಅವರು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದು ಶಂಕೆಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಚರಕ ತಿರುಗಿಸುವ ಜನರು ಎಂಟಾಣೆಯನ್ನು ಕೋಠಿಯವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಎರಡಾಣೆಯಂತೆ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದರೂ ಸಾಕಾಗು ತ್ತದೆ. ಈ ಖರ್ಚನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದು ದರಿಂದ ನಾನು ಸೂಚಿಸಿರುವಹಾಗೆ ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯಾಪಾ ರದ ಒಂದು ಕೋಠಿಯನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದುವರೆಗೂ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸೇರಿಸು ವುದರಿಂದ ಈ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಹಾಗಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise and meet at 8-30 A.M. on Monday.

The House rose for the day at Thirty-five Minutes past Twelve of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Eight of the Clock on Monday, the 24th October 1955.

WD 1451—GPB—550—17-1-56